



◀ Recyclen van stenen theaterrekwisieten, 2017



een dag uit het
leven van
Anouk Kruithof

Altijd in beweging

DOOR ELINE CRIJNS

Anouk Kruithof (1981) is als beeldend kunstenaar zo veelvormig als een octopus. Haar laatste solotentoonstelling in Frankrijk noemde ze dan ook 'Tentacle Togetherness'. Kruithof is altijd in beweging en werkt aan verschillende projecten op verschillende locaties, vertelt ze via Zoom vanuit Brussel. Daarbij werkt ze met uiteenlopende media, van fotografie tot beelden en van videokunst tot boeken en websites.

Van jongs af aan wist Kruithof dat ze kunstenaar wilde worden. Ze is opgeleid aan de toenmalige Academie voor Beeldende Kunsten St. Joost in Breda. Haar werk valt regelmatig in de prijzen en is opgenomen in de Eregalerij van de Nederlandse Fotografie. Musea in binnen- en buitenland kochten haar kunst aan, naast het Stedelijk Museum in Amsterdam onder meer het San Francisco Museum of Modern Art en Museum Folkwang in Essen.

Een van haar beroemdste en meest getoonde werken is *Universal Tongue*, een vier uur durende video-installatie die

wordt vertoond op acht schermen. Daarvoor vond ze met een wereldwijd team van 52 onderzoekers duizend dansstijlen in 8.800 dansvideo's op social media; totaal 250 uur videomateriaal. "Van al mijn werk is dit hetgeen mensen het meest raakt."

De kunstenaar is bepaald niet honkvast. Ze heeft een huisje in Botopasi, een dorp in het binnenland van Suriname, een studio in Brussel, ze werkt regelmatig vanuit Berlijn, waar haar partner woont, en mixt haar omzwervingen met internationale kunstenaarsresidenties – de laatste was in Curaçao.

Waarom werkt u op zo veel plekken?

"Ik vind het prettig als in het leven niks vaststaat. Een studio is voor mij een flexibel gegeven, en ik werk ook heel projectmatig, aan vraagstukken waarbij ik probeer de gevoeligheden van de huidige tijdgeest bloot te leggen. Als ik ver weg ben te midden van de natuur van bijvoorbeeld de Caribische Zee of het Amazonebos kom ik nog meer tot mezelf."

Wat heeft u nodig om ergens iets te creëren?

"Ik neem mezelf mee: mijn hoofd, mijn binnenwereld en mijn body. Ik gebruik technische apparatuur om te filmen en te fotograferen. Mijn materiaal kan ik overal vinden – bijvoorbeeld aangespoeld plastic of organisch afval. Of ik koop iets dat ik nodig heb."

Heeft u een vast werkritme?

"Het creëren is voor mij allesomvattend. Mijn hoofd staat altijd aan, vanaf het moment dat ik opsta totdat ik naar bed ga. Ik maak ook geen onderscheid tussen week- en weekenddagen. Ik wil vrij zijn in mijn werk en leven; me niet conformeren aan structuren in de samenleving. Als andere mensen rusten, kan ik juist productiever werken, omdat de praktische vragen dan niet komen."

U werkt wel samen met anderen?

"Ik roep de hulp in van (technische) assistenten, researchers of (oud) stagiaires. Ik geloof in een 'shared economy'. Soms werken we samen op



Fotocollage Anouk Kruithof

HAAR LAATSTE KUNSTENAARS-RESIDENTIE WAS IN CURAÇAO



afstand, soms zitten we met een groep bij elkaar. De kar trekken voor een heleboel mensen en coördineren vind ik wel zwaar."

Bent u anders in Suriname dan in België of Nederland?

"Ik heb daar een heel andere rol. Mensen weten daar niet dat ik kunstenaar ben of wat dat specifiek inhoudt. Als ik in Botopasi ben, is het een zoete inval van kinderen in mijn huis. Ik ben dan meer de vrouw met dat huisje achter in het dorp die veel van kinderen houdt. Ik ga met ze op pad, op avontuur, zwemmen of kleien in de rivier. Ik doe ook creatieve dingen met ze: lezen, filmen en acteren. Vooral de meisjes probeer ik te emanciperen. En soms ontvlucht ik iedereen om rustig te kunnen werken."

Heeft u ook deadlines?

"Soms wel, voor een tentoonstelling bijvoorbeeld, maar ik heb dat niet nodig. Ik creëer altijd, kunst maken gaat vanzelf. Dat moet ook, niemand zit er per se op te wachten. Je moet het echt zelf willen. Het

voelt het fijnst als mijn hele week openligt, zodat ik vrij kan werken. Afspraken tussendoor creëren een bepaalde druk."

Hoe rust u uit?

"Daar ben ik beter in geworden. Ik kan in Suriname lang op een steen zitten en niks doen. Het voelt goed in je lichaam als je zonder iets kunt zijn, je gedachten wegstromen en je geluiden hoort. Die momenten integreer ik bewust; rust levert nieuwe perspectieven op. Periodes in Botopasi met alles wat dat leven omvat, zijn transformerend voor me."

Hoe komt u in een flow?

"Om kunst te maken hoeft je helemaal niet altijd gelukkig te zijn. Maar als ik me goed voel, mijn energie positief vloeit en mijn hoofd vrij is, kan ik lekker werken. Kunst maken is ook een medicijn. Het is een gezonde vorm van escapisme waarin ik kan opgaan."

→ Werk van Anouk Kruithof is t/m 24 maart te zien in 'Resilient Rebels – De kunst van protest', Museum Helmond; *Be Like Water* is een overzichtsbek met werk van 2003 tot 2022, meer info: anoukruithof.com